

"ROLUL POLIȚIEI ESTE DE A COMBATE INFRAȚIUNILE ȘI DE A MENȚINE ORDINEA PUBLICĂ!"

Discuție cu STEN HECKSCHER - Comisarul Național de Poliție al Suediei.

Silvia Constantinescu: Ești comisarul național de poliție, dar mai mult nu știi despre tine. Te rog de aceea să te prezinți singur.

Sten Heckscher: Pot să spun câteva cuvinte, iar după aceea îți dau un curriculum vitae.

S.C.: Îți mulțumesc, dar eu doresc să povestești puțin despre tine, dincolo de rolul tău ca șef de poliție. Lucrul acesta este întotdeauna interesant.

S.H.: Am o casă în arhipelag, în care îmi petrec mult timp - tot anul, de fapt. Așa că sunt activități în aer liber, bărci și lucruri din acestea.

S.C.: Ce mai poți povesti despre tine, despre interesele tale în general? Ce citești?

S.H.: Sunt interesat de muzică, citesc puțin din toate, dar din păcate citesc prea multe acte! Citesc romane de tot felul și tot felul de literatură, atunci când am timp.

S.C.: Citești romane polițiste?

S.H.: Și dintre acestea, desigur.

S.C.: Ești căsătorit? Ai copii?

S.H.: Nu.

S.C.: Care este meseria ta de bază, de fapt?

S.H.: Acesta este cel de-al 22-lea loc de muncă al meu, așa că am circulat destul de mult. Dar eu am studii juridice și de judecător. Am făcut parte, în cea mai mare parte a vieții mele, din aparatul de drept.

S.C.: Munca care o îndeplinești acum este cea mai plăcută dintre cele 22 de slujbe pe care le-ai avut?

S.H.: Nu se poate spune exact chiar așa. Fiecare lucru are timpul său. Aceasta este bună acum.

S.C.: Da, da, foarte diplomatic răspuns. Sarcinile poliției s-au modificat de-a lungul timpului. Care sunt sarcinile de bază pe care le are poliția suedeză azi?

S.H.: Simplu exprimat, rolul poliției este de a combate infracțiunile și de a menține ordinea pe străzi și în piețe, de a menține ordinea publică.

S.C.: Asta înseamnă, așadar, că poliția are aceleași sarcini astăzi ca acum câteva mii de ani, nu?

S.H.: În principiu!

S.C.: În alte țări, poliția este împărțită în poliție, care se ocupă doar de ordinea publică, și o altă parte, care se ocupă doar cu a ajuta cetățenii, a prinde delicvenții și așa mai departe. Este și poliția suedeză împărțită în două, așa cum este în Franța sau România, etc.?

S.H.: Nu. Noi avem o singură poliție națională, care are cele mai multe sarcini pe care le au în alte țări diferite corpuri de poliție. În Franța sau Spania există pe de-o parte poliția națională, pe de alta jandarmeria. În alte țări au și secții de poliție comunală. Noi însă avem o organizare polițienească destul de unitară pentru întreaga țară.

S.C.: Nu există nici o parte din poliție care să se ocupe numai cu ordinea în societate?

S.H.: În cadrul poliției există o diviziune a muncii, s-ar putea spune. Dar lucrul acesta se rezolvă de fapt la nivel local, unde se hotărăște cum să se distribuie personalul și ce diviziune a muncii să se aplice.

S.C.: În numărul trecut am realizat un interviu cu președintele unei organizații de pe litoralul

Sten Heckscher - Comisarul Național de Poliție al Suediei.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

românesc care este "Fundatia Ordinea Publică" și care este formată din polițiști, dar și din membri ai societății de la reprezentanți ai unor întreprinderi de stat, la oameni de afaceri și cultură, în scopul de a sprijini poliția în păstrarea ordinii publice. Există ceva corespunzător în Suedia?

S.H.: Nu există ceva direct corespunzător. Dar se poate spune că poliția suedeză este destul de bine ancorată în popor. În plus, atât la nivel central, cât și la nivel local, poliția are consilii de conducere formate din politicieni care sunt "aleși de încredere" din rândul populației și care urmăresc activitatea și au control asupra activității. Acesta este sistemul pe care îl avem noi.

Avem destul de mulți profani "aleși de încredere" care participă la conducerea activității poliției.

S.C.: După anii '50 au venit aici aproape un milion de imigranți din lumea întreagă. Aceștia au adus cu ei tot felul de tradiții, aparțin unor religii diferite și se comportă foarte diferit față de suedezii de baștină. Ce probleme au creat poliției grupele care au venit imediat după război ca forță de muncă necalificată și, mai apoi, celelalte categorii care au venit să ceară azil politic?

S.H.: Ca în toate țările, există o minoritate a celor care au venit aici și se ocupă cu infracțiuni, tot așa cum există o minoritate a suedezilor care comit infracțiuni. Se poate spune că mediul social cu o anumită apartenență etnică pot fi uneori mai greu de penetrat, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Noi am avut în diferite perioade criminalitate mai mult sau mai puțin organizată care a avut unele aparente etnice. După '56 au venit destul de mulți unguri, de exemplu, și o mică parte a lor au comis crime destul de serioase. Am avut ceva asemănător și cu alte grupe. Eu nu cred că lucrul acesta diferă în mod esențial de ce se întâmplă în alte țări.

S.C.: Există grupe ale căror tradiții împiedică poliția de la a face ca legislația suedeză să funcționeze?

S.H.: Se întâmplă! Tu știi la fel de bine ca și mine că oamenii își urmează propriile tradiții și obiceiuri

într-un fel care nu corespunde cu legea suedeză. Iar atunci noi trebuie să intervenim împotriva acestui lucru. Unele infracțiuni de violență în cadrul familiei din ultimul timp, de exemplu, au trezit o mare atenție și ele au, desigur parțial, aspecte etnice, s-ar putea spune.

S.C.: Problemele ce există în cadrul anumitor grupe de imigranți azi au existat și în Suedia după război. Îmi amintesc că există un scriitor suedez, care a fost căsătorit cu o româncă, care a scris "N-a dansat decât o vară" - erau aproape aceleași probleme: societatea care nu acceptă...

S.H.: Sigur că da! De aceea spun că cea mai mare parte a infracțiunilor din țara aceasta sunt comise de cetățeni suedezi. Acesta este adevărul. Problemele pe care le avem depind de nivelul de abstractizare la care vrem să le descriem.

Se poate spune, într-un fel, așa: criminalitatea a arătat la fel timp de mai multe mii de ani, deoarece ea constă în a încerca să te îmbogățești pe socoteala altuia și în a se lovi reciproc peste gură când s-a băut alcool. Așa a arătat criminalitatea întotdeauna. Pe urmă, ea poate fi mai mult sau mai puțin organizată.

Este clar că granițe mai deschise duc la a face mai ușor contrabandă, nu mai puțin cu droguri. Dar problema drogurilor este o problemă care își are baza în Suedia, unde cei ce folosesc abuziv droguri sunt în mod tipic suedezi. Ori, aceasta este baza acestui tip de criminalitate.

S.C.: Nu crezi că ar trebui să se facă o educație cetățenească imediat ce vin aici și să primească de la început informații despre cum funcționează legea suedeză și, totodată, că legea este aceeași pentru toți, indiferent de ce tradiții au adus cu ei?

S.H.: Poate că da. Acum, eu nu cunosc în detaliu cum arată primirea imigranților, dar îmi închipui că asemenea informații sunt accesibile oamenilor.

Pe urmă, se poate discuta ce să se prioritizeze de către autoritățile suedeze în raport cu imigranții ce vin aici. Noi avem un sistem destul de bun pentru a face posibil pentru imigranți să învețe suedeza, de exemplu. Legat de aceasta, ei pot afla destul de mult despre felul în care funcționează societatea.

S.C.: Trebuie ca poliția să-i trateze pe imigranți ținând seamă de moștenirea lor culturală?

S.H.: Eu am respect pentru moștenirea culturală a imigranților și particularitățile lor caracteristice. Acestea sunt lucruri care au îmbogățit societatea suedeză destul de mult. În același timp, nu putem aplica legile altfel. Ceea ce este interzis în legea suedeză, este interzis pentru toți care locuiesc în această țară.

S.C.: În ce măsură legislația suedeză din ultimii 30 de ani a fost influențată de venirea imigranților?

S.H.: Este greu de arătat cu degetul un asemenea exemplu. Dar este clar că legislația se modifică tot timpul și această modificare are, în cel mai bun caz, ca punct de plecare, printre altele, felul în care se modifică raporturile din cadrul societății.

Prin faptul că așa de mulți oameni au acum originea din altă parte decât Suedia, au devenit și ei o parte a moștenirii culturale suedeze și prin aceasta, într-o oarecare măsură, au contribuit la dezvoltarea legislației suedeze.

S.C.: În 1995 Suedia a intrat în UE. S-au produs schimbări în cadrul poliției în legătură cu